

TAMMUKKA

2/2008

Keski-Suomen Perhokalastajat ry:n jäsenlehti

YHTEYSTIEDOT/JULKAISIJA

Keski-Suomen Perhokalastajat ry
PL 570
40101 JYVÄSKYLÄ

www.kspk.fi

Tili:

Keski-Suomen Osuuspankki 529002-2187791
Jäsenmaksu 30 e. Liittymismaksu 15 e (nuorisojäsenet 5 e)

HALLITUS

Puheenjohtaja/Tammukka

Jukka Kuusela 040 - 7309020
jukka.kuusela@kspk.fi

Varapuheenjohtaja

Kari Salmi 040 - 591 7206
kari.salmi@kspk.fi

Sihteeri

Juha Liikanen 040 - 7717908
juha.liikanen@kspk.fi

Rahastonhoitaja/jäsenasiat

Jukka Wichmann 0400 - 919432
jukka.wichmann@kspk.fi

Nettivastaava

Masi Hast 050 - 381 9106
masi.hast@kspk.fi

Hallituksen jäsenet

Jaakko Saari 040 - 582 9529
jaakko.saari@kspk.fi

Jyrki Hiltunen 040 - 532 5339
jyrki.hiltunen@kspk.fi

JAOSTOT

Lohijaosto

Kari Salmi 040 - 591 7206
kari.salmi@kspk.fi

Jaakko Saari 040 - 582 9529
jaakko.saari@kspk.fi

Kilpajaosto

Jyrki Hiltunen 040 - 532 5339
jyrki.hiltunen@kspk.fi

Lampijaosto

Mikko Jokilahti 045 - 135 6364
mikko.jokilahti@kspk.fi

Sidontajaosto

Masi Hast 050 - 381 9106
masi.hast@kspk.fi

Nuorisajaosto

Jukka Kuusela 040 - 730 9020
jukka.kuusela@kspk.fi

Kannen kuva: Jukka Kuusela

PÄÄKIRJOITUS

Tätä kirjoittaessani luin juuri läpi nuo artikkelit, jotka tähän lehteen on painettu. Eniten artikkeleista jäi mieleeni Pilleri-Sivolan Juhana artikkeli kalastuskäyttäytymisestä. Olen itsekkin joutunut koskella tilanteeseen, missä yksi kalastaja on illan kalastanut yhtä ja samaa pienen koskikohteen parasta paikkaa. Kun kaveria lähestyi yläjuoksulta kalastaen, näytti hän merkkiä, että menehän hiljaa ohi, ettek häiritse. Kyseinen kaveri ei onneksi ollut meidän kerholaisia. Toivon ja uskonkin, että kerhomme jäsenet muistavat kalastaessaan herrasmiessäännot. Annetaan toisille tilaa niin saamme sitä itsekkin.

Itse kalastelen nykyisin paljon pienissä purokohteissa, joissa ei juuri muita kalastajia näy. Kevättalvella kiertelimme koiran kanssa sopivia puroja etsimässä. Kansikuvassa on yksi ehdokas tulevan kesän kalapaikaksi. Pikku puro, riittävän kävelymatkan päässä lähimmästä tiestä ja purossa muutama mukavan näköinen monttu.

Kerho on ollut ja tulee myös edelleen olemaan esillä eri tapahtumissa. Olimme rahastonhoitajan kanssa perhoja sitomassa Vapaa-aikamessuilla Keski-Suomen Vapaa-ajan kalastapiirin osastolla. Kun kerhosta ei löytynyt muita sitoja, niin onneksi Tikkakoskelta tuli vahvistukseksi kaksi meidän entistä jäsentä. Mattilan Jukan ja Elorannan Juhana kanssa menikin pari päivää mukavasti perhonsidonnan ja hyvien juttujen merkeissä.

Toukokuussa järjestetään Jyväskylässä (Helsingin ja Tampereen lisäksi) Jari Tuiskusen ja Erälehten järjestämä kalakoulu. Kerhon nuorisajaosto on mukana myös tuossa tilaisuudessa sekä syksyllä järjestettävässä kansallisessa nuorten kalastuspäivässä. Syksyllä on lisäksi tarkoitus aloittaa kalastusseurojen yhteinen nuorten kalakerhotoiminta. Kalakerhoon saamme avustusta Keski-Suomen Kalatalouskeskukselta sekä myös Suomen Vapaa-ajan kalastajien keskusjärjestöltä.

Jukka Kuusela

SÄHKÖ MESTA

Sähköasennukset Tarvikemyynti Varaosamyynti Konemyynti Huolto ja korjaus

Vasarakatu 11
40320 JYVÄSKYLÄ
www.sahkomesta.fi
sahkomesta@sahkomesta.fi

Puh. 040 841 0020
Huolto 040 841 0015
Fax. (014) 211 969

Toimimme mm. näiden merkien valtuutettuna huoltoliikkeenä:

FESTOOL

kränzle®

Panasonic

BOSCH

Nilfisk
ALTO

MIELESTÄMME HIENOINKAAN
NETTISIVU EI VOITA
HENKILÖKOHTAISTA PALVELUA.

Keski-Suomen Lähivakuutus
Kauppakatu 16, 40100 JYVÄSKYLÄ
Puh. 020 522 2028

TERVETULOA JUTTELEMAAN IHAN KASVOTUSTEN

ILMOITUSTAULU

KUUSIKKOLAMPI

Lampi sijaitsee Jyväskylässä, Huhtalassa. Lammelle pääsee kalastamaan jäsenmaksunsa maksanut ja lampiluvan lunastanut seuran jäsen, joka on lukenut lammen säännöt ja lupautunut noudattamaan niitä. Lammen kalastuskausi on 1.5.2008 - 31.4.2009.

Kausiluvan hinta on 40 e ja saaliskiintiö 4 kirjolohta. Kausiluvan voit hankkia lampivastaavalta. Tarkemmat tiedot löytyvät kerhon kotisivuilta.

Päivälupa lammelle on 10 e jolloin saaliskiintiö on 1 kirjolohi. Päivälupa lunastetaan maksamalla ennen kalaan menoa seuran tilille 529002-2187791 vuorokausiluvan hinta. Maksun viestiosaan tulee laittaa teksti ”Kuusikkolampi” sekä päivämäärä ja kalastusluvan alakamisaika.

Muistakaa ilmoitella keskustelupalstan kalapäiväkirjassa saaliistanne!

KALAREISSUT

Kerhon kesän kalareissut ovat **24.5. Könkköjoelle, 1.-3.8 Keihärinkoskelle** sekä **29.-30.8.Keskisenkoskelle**. Näiden lisäksi on **8-10.6 peruskurssin kalareissu Huopanankoskelle**.

Ilmoittautumishojheet sekä reissujen hinnat ilmoitetaan aikanaan kerhon nettisivuilla.

GUIDELINE DEMOPÄIVÄ

Guideline esittelypäivä Viitaniemessä Tuomiojärven rannalla perjantaina 30.5.2008. kello 10.30-18:00. Paikalla Toni Karuvaara esittelee Guidelinen vapoja, siimoja ja keloja.

KILPAKALASTUSKOULUTUSTA NUORILLE

Jos olet suunnittelemassa kilpailuihin lähtöä tai olet jo käynyt kisailemassa, niin nyt olisi hyvä aika hioa tekniikoita ensi kesän kisoja varten. Kilpajaosto perustaa aloitteleville kisailijoille ryhmän, jonka kanssa käydään treenamassa uusia tekniikoita niin järvi kuin jokikalastukseenkin. Ryhmään tulijoilta edellytetään perhokalastuksen perusteiden osaamista ja kohtuullista heittotaitoa. Ryhmään otetaan vain alle 18-vuotiaita. Ilmoittautumiset Jyrki Hiltuselle.

MIETTEITÄ PERUSKURSSILTA

Teksti Aki Roine

Nimeni on Aki Roine ja olen 37-vuotias perheenisä. Perheeseeni kuuluvat avovaimon lisäksi lapset Ria 5v, Outi 11v, Jenna 13v ja Roni 14v. Työskentelen Innova-tornissa Digia Oyj:n palveluksessa vanhempana projektipäällikkönä.

Olen harrastanut kalastamista jo pienestä pitäen lähinnä mato-ongella, heittouistimella ja pilkillä. Opinnot ja työelämään siirtyminen pääkaupunkiseudulle teki kalastusharrastukseen lähes 10 vuoden tauon. Harrastus alkoi jälleen pikukuhiljaa herätä muuttaessani takaisin Keski-Suomeen 90-luvun lopulla. Kalalla tuli käytyä lähinnä yksin tai lasten kanssa. Todellisen sykäyksen kalastusharrastus sai pari vuotta sitten, kun hankimme kesämökin, jonka läheisyydessä on lohilampi. Lohien kalastukseen käytin mato-onkea ja heittouistinta. Kesällä 2007 ostin ensimmäisen perhosettini joka oli Vision Intro #6 9'. Hyvin nopeasti huomasin, että perhokalastaminen olekaan niin yksinkertaista kuin olin ajatellut. Paljon tuli vietettyä aikaa lohilammella perhovehkeillä, mutta kalaa ei vain tullut, vaikka kuinka lohia näkyi ja tuikki pinnassa.

Loppukesästä 2007 näin lehdessä ilmoituksen, että Keski-Suomen Perhokalastajat esittelevät perhokalastusharrastusta Jyväsjärven rannassa. Sinnehän piti sitten mennä töiden jälkeen katsomaan ja kokeilemaan heittämistä. Samana iltana ilmoittauduin peruskurssille.

Power and productivity
for a better world™

Sidontapenkki ja perusidontavälineet tuli hankittua hyvin nopeasti toisen kurssi-illan jälkeen. Siitä asti on välineitä, materiaaleja ja alaan liittyviä kirjoja kertynyt jo jonkin verran. Perhojakin on tullut sidottua talven aikana jo noin 80 kpl. Peruskurssista on ollut paljon hyötyä työkalujen ja sidontatekniikoiden opettelussa. Nyt ei perusperhojen sitomiseen välttämättä reseptin lisäksi muuta ohjeistusta tarvitsekaan. Mielestäni perhojen sidonta on niin mielenkiintoinen ja mukava osa perhokalastusharrastusta, että jatkossa tulen sitomaan itse omat perhoni. Haaveena on saada järjestettyä kotoa oma nurkkaus sidontaharrastukselle.

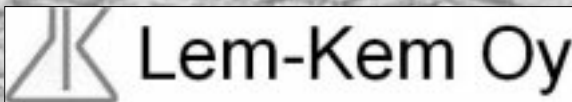
Haastavinta perhosidonnassa on ollut oppia saamaan levysiipisten perhojen siivet oikeaan asentoon sekä oikeiden metallitinsseiden käyttö. Metallitinssele kun katkaisee helposti sidontalangan. Näiden perhojen tekeminen onkin jäänyt vähemmälle. Ehkä helpointa kurssilla on ollut juuri tuo mainitsemani sidontalangan katkaiseminen. Mielenkiintoisia aiheita ovat olleet haukiperhojen sidonta, perhokalastusvälineet ja solmut. Harrastan myös jonkin verran makrovalokuvausta digitaalisella järjestelmäkameralla. Perhojen kuvaamistakin on tullut kokeiltua, joka onkin sitten oma taiteenlajinsa.

Minun piti lähteä Tampereelle sukulaisiin 19.4. ja samalla tuli pistäydyttyä Perho 2008 messuilla. Aikaisemmin olin jo päättänyt, että sieltä sitten hankin paremman perhovavan, kelan ja kahlausvarusteet. Ne tulikin sieltä hankittua ja hieman muutakin. Nuorin tyttöni - joka muuten on kiinnostunut kovasti kalastuksesta - tuumasi, että nyt on isälläkin kurahousut.

Innolla odotan avovesikauden alkamista ja peruskurssin päättävää kalastusreissua Huopanankoskelle 8.-10.6. Vapaatakin on jo reissua varten haettu esimieheltä ja myönteinen päätös saatu. Tuo on oiva tilaisuus oppia kokeneilta konkareilta miten perholla kalastetaan siten, että saadaan myös saalista. Toivotavasti tuleva kesä saalismielessä edellistä rikkaampi. Tavoitteena on tutustua kesällä seisovanveden kalastukseen perholla sekä Keski-Suomen koskiin, jos löytyisi kokeneempi opas mukaan. En meinaa unohtaa myöskään kesämökin lohilampea. Se on kuin piikki lihassa, kun en ole sieltä vielä perhovälineillä saalista saanut. Tavoitteena on kuitenkin korjata tilanne kesän aikana.

Toivon kaikille mukavaa kalastuskauden alkua ja kireitä siimoja!

Terveisin Aki

TAVOISTA JA SATTUMUKSISTA

ENNEN JA NYT

Teksti: Juha Pilli-Sihvola, kuvat: Jouko Keto

Kun 60-luvun loppuvuosina tutkin peettisen tarkasti Abun Nyt Nappaa -esitettä illasta toiseen odotellen, että Kymijoen haukirannat senverran sulaisivat kevätjäistä, että virvelikalastus rannalta taas onnistuisi, vilahti aina jossain maininta englantilaisten gentlemannien arvokkaasti harrastamasta perhokalastuksesta. Tuosta eksoottisesta harrastuksesta syntyi silloin suorastaan tarunhohtoinen kuva, jossa pussihousuiset herrasmieskalastajat keskittyivät kalastamisen tapojen ja kulttuurin tiukkaan noudattamiseen niin, että saalis sinällään vaikutti joskus jopa toisarvoiselta.

Saaliin suhteen ympyrä taitaa lähestyä täyttä kierrosta, onhan pyydystetyn kalanlihan merkitys aika monelle perhokalastajalle nykyään merkittävästi itse ”actionin” merkitystä vaatimattomampi. Myös välineiden osalta voi havaita joitain samankaltaisuuksia joidenkin harrastajien kohdalla, toki en tarkoita noita pussihousuja enkä pajukoreja.

Silloin ennen korostui myös erityisesti hyvien kalamiestapojen ja toisten kalastuksen harrastajien kunnioittaminen yhteisillä vesillä. Tässä kohtaa olen havainnut järkyttävän kehityksen eikä ympyrän sulkeutumisesta voida edes uneksia. Jopa perhokalastajien tavat ovat hävinneet ihan yhettömiin, sillä ainakin joillain Keski-Suomen koskilla on syytä kohta kalahatun tilalle varustautua kypärällä ja suojalaseilla sekä harkita siimoja hankkiessaan vetolujuuksia ihan jonkin muun kuin saaliskalojen kannalta. Meno on kiihkeimpinä hetkinä senverran hurjaa, että ainakin tämmöinen Wanha Vaari mieluummin pakenee koko koskelta ja palaa vasta sitten, kun sesonki on ohi ja silloinkin varovaisena.

Taisi olla heinäkuuta 2006 kun kyselin ja sainkin varattua vuorokauden luvan tuohon Kuusaankoskelle Laukaaseen, matka kun on sopiva. Ajatukseni oli onkia iltapäivä, ilta sekä iltayö ja palailla nukkumaan joskus puolenyön jälkeen ihan kotipetiin. Alku sujuikin suunnitelmien mukaisesti ja sain iltapäivän ja alkuihlän kalastella ihan rauhassa, vaikka tietty se virppamies istui niskan laiturilla ja heräsi viskomaan heti, jos niskaa yritti lähestyä. Mutta sehän on aina sama juttu. Parin taiminen väsyttelyn jälkeen pahimmat paineet oli purettu ja poikkesin autolle kahvinjuontiin ja evästelemään ihan tyytyväisenä illan koitoksia jo odotellen.

Koskessa oli semmoinen oikein sopiva pintaperhokeli, vettä sopivasti, peilejä ja virrankupeita oli niin houkuttelevasti tarjolla. Kun pari kalaa oli pelipaikkansa osoittanut, odottelin vain auringon painumista länsirannan puiden taa sekä keski-kesän lämpimän ja syvän varjon syntymistä ennen kaikkea sillan alapuolen myllyuoman päihin. Niillä paikkeilla olen monasti saanut kalat nousemaan pintureihini jo ennen, kuin varsinainen iltakalastus alkaa. Tietysti paikkojen pitää saada hiukan rauhoituttua...

Pollonsaareen alkoi saapua muitakin kalamiehiä ja yritin muutamien kanssa keskustelua avalla, mutta eipä semmoinen lähtenyt irtoamaan. Ehkä sitten

Kuusaan kevätkuohuja 2008.

myöhemmin. Kävelin sillan yli ja kääntyessäni ylävirtaan, virppamies ponkaisi ylös ja aloitti molskauttelemisen. Pudottauduinkin rantapenkalta alas, turvallisen matkan alavirtaan laiturista. Kello oli jo 18 paikkeilla ja oletin saavani vielä tunnin verran rauhassa kalastella alavirtaan edeten ja pinturia pompotellen.

Mitä vielä, pettymyksekseni havaitsin parin virppamiehen jo hyppivän kivillä myllyuoman tienoilla, eli voin heittää toivon niistä jännityksen hetkistä rauhoittuneiden taimenten kanssa. Ja sitten: en ehtinyt edes sillan alle, kun sillan yli reippaasti kulkenut kaveri laskeutui eteeni ja hetkekään epäroimättä kahlasi suorana olleen siimani yli päävirran viereisten kivien kupeeseen, siis alle 5m alapuolelta vaikka pakosta näki suorana olevan siimani!! Ilmeenkään värähtämättä, sanaakaan sanomatta, kaveri rupesi muina miehinä larvastamaan päävirran reunaan. Hyvä paikka, siinä on siimoja katkottu monesti!

Sain vaivoin pidäteltyä haluni sitoa iso kolmihaara perukkeeseen ja vetäistä se oikein kunnolla tuon perhovapaa mukanaan kuljettavan perverssin persuksiin niin, että ainakin Gore-Texit olisivat vettyneet. Kuvittelepa itsesi vastaavaan tilanteeseen: mitähän ihmettä siinä enää voisi tehdä?? Mulla ainakin kiehahti pahasti ja siirryin tyhjähkölle vastarannalle, josta alkoi myös jo löytyä riittävästi varjoa. Ei kalastamisesta kuitenkaan enää tullut mitään.

Seurailin tapahtumia vastarannalla, jonne kasaantui aina vaan lisää kalamiehiä. Päästyäni laskuissa neljääntoista, nousin sillalle seuraamaan ahtaaksi käyneen rantavyöhykkeen tapahtumia. Mitään sääntöjä tai kiertoa tai tapoja ei näyttänyt vallalla olevan. Jo hetken päästä yksi larvastaja sai tartutettua taakseen hiipparoineen virppamiehen lippiksen ja roiskaisi sen painojen avulla koskeen. Pienen neuvottelun jälkeen herrat jatkoivat kalastusta, vaikka nähdäkseni se väistämättä oli tuloksettomaksi tuomittua. Minulle riitti tunnin tarkkailujakso ja jo ennen yhdeksää olin kotona iltakahvin keitossa. Vaimon kysellessä saalista

mutisin jotain tartuttamisen epäonnistumisesta ja larvastajan jäämisestä koskeen.

Onhan tuo ehkä äärimmäinen esimerkki, mutta kun sen jälkeen olen vasiten tarkkaillut tilanteita, on samantyylistä käyttäytymistä ollut liian paljon havaittavissa. Tämmöistäkö myö tahotaan??

Onko tosiaan niin että perhokastajillakaan ei enää ole tarvetta kunnioittaa toisia ja jättää riittävästi tilaa kalastamiselle ja rauhassa odotella vuoroaan??

Pitääkö tässäkin asiassa vain rehellisesti katsoa peiliin ja muistaa, kuka uusia perhokalastajia on ollut opettamassa ja avustamassa harrastuksen alkuun?? Ja olenko minäkin unohtanut silloin kertoa niistä asioista, jotka jokaisen pitää ottaa huomioon niin että saa itse saman kohtelun muilta?? Vai onko käyttäytyminen peräti opittu konkareita tarkkailemalla??

Ainakin on selvää, että keskustelu hyvien kalamiestapojen noudattamisesta on jäänyt tärkeämmiksi koettujen aiheiden jalkoihin. Minä kyllä väittäisin, että erinomaistenkin kalavesien äärellä perhokalastajat nauttivat ”actionista” merkittävästi enemmän, jos sopu säilyy kalamiesten kesken. Ja muuta: jos perhokalastajat taas yleisesti tunnustetaan sopuisaksi ja yhteistyöhaluiseksi harrastajajoukoksi, kalastamisen harrastajien etujoukoksi, Gentlemanneiksi, silloin meidän on paljon helpompi neuvotella vesien käytöstä.

Yli vuosikymmenen takaa muistan tapauksen Kuusingin Takkupyörteeltä, kun vastarannan virppamies heitti siimat ristiin Kedon Joukon perhosiiman kanssa, kelasi vauhdilla atrapit tykönsä ja kun kaikki odottivat tyypin irrottelevan siimat toisistaan, hän vetäisikin puukon vyöltään ja sivalsi perhoperukkeen poikki ja katosi perho mukanaan rantapusikkoon. Takkupyörteen jengi mykistyi ja hiljeni. Jopa Määtän Matti oli suu ammollaan, mutta hiljaa. Vain pajukko heilui tyypin jäljiltä.

Virppamies oli kuitenkin gentlemanni, tai ainakin jonkinlaisen omantunnon omistaja, sillä hän palasi parin tunnin päästä ja palautti vähäeleisesti anastamansa atrapin. Ei ole siis virppamiestäkään kelaan katsomista. Ja niinhän se tietysti onkin. Toivottavasti virppamiehet eivät ehdi kunnostautua käyttäytymisessään ennen meitä.

Mutta, minkäs lainen tapakampanja ja seminaariputki pitäisi synnyttää jotta hyvien kalamiestapojen ympyrä saataisiin ainakin taipumaan kohti Wanhojen Hyvien Aikojen lähtöpistettä? On kyseessä kaikkien perhokalastajien etu, väittää Vaari pinturivavan kahvasta käsin.

Kuusaa uudelta maantiesillalta toukokuussa 2008.

MINUN PERHONI

YKSINKERTAINEN CDC-PINTURI

Resepti

Koukku: 16-12 ohutlankainen pintaperhokoukku

Lanka: ruskea

Siipi: cdc -höyhen

Runko: cdc -dubbing

Sidontaohje ja perhon käyttö

1. Pohjusta koukku

2. Kiinnitä koukun mutkaan cdc -höyhen tyvestään siten, että höyhen jää kupera puoli ylöspäin ja kärki osoittaa taaksepäin. Höyhenen pituuden tulee olla hieman yli kaksi kertaa rungon pituus ja se saisi olla mahdollisimman tuuhea. Höyhenestä rakentuu myöhemmin perhon siipi.

3. Tee ohut runko cdc -dubbingista

4. Käännä vaiheessa 2 kiinnitetty cdc -rungon päälle. Höyhenen kovera puoli jää tällöin ylöspäin. Kiinnitä se koukun silmän taakse.

5. Käännä cdc taaksepäin siiveksi

6. Päätä perho ja lakkaa pää

Tämä yksinkertainen cdc-pinturi syntyi viime kesänä kalareissulla ja osoittautui heti toimivaksi. Perhon värejä ja kokoa on helppo muokata kulloiseenkin tarpeeseen. Voit käyttää rungossa myös on sopivaa kelluttavaa keinokuitua. Cdc -höyhenen pituus tulisi valita niin, että siitä kaksin kerroin taittamisen jälkeen muodostuu sopusuhtainen vesiperhosen siluetti.

Toimivia rungon ja siiven väriyhdistelmiä löytyy vesiperhosia tutkimalla. Itselläni ovat eniten olleet käytössä beige/tumman harmaa ja oliivin vihreä/tumman ruskea. Pienikokoinen ja matalalla kelluva perho ei ole helpoimpia nähtäviä hämärässä, mutta esim. paremmin näkyvän Caddiksen aisaparina sillä pystyy kalastamaan hämärässäkin kosken peilejä. Perhon ominaisuudet ovat parhaimmillaan sileähköillä pinnoilla, kuten niskoilla, peileissä ja järvellä.

Juha Liikanen

OTOKSLA KEVÄÄN OHJELMASTA

Teksti ja kuvat: Jukka Kuusela

Olen pitänyt kameraa mukanani muutamassa kerhoillassa ja tässä pari kuvaan talven ja alkukevään ohjelmasta.

Kauden alussa (3.2.) Pertti Kanerva kävi esittelemässä Virtain kalapaikkoja. Tutuksi tulivat Torisevan rotkojärvi, Kotalankosket sekä Herraskoski. Illan päätteeksi hän satoi kehittämänsä perhon ”Ruma Ankanpoikanen”. Resepti ja kuva perhosta löytyy kerhon kotisivuilta.

Maaliskuun aluksi Tuomo Pietarinen esitteli kehittelmäänsä finn biots -sidontamateriaalia ja sidotti Delta Wing Copter sumukorentojäljitelmän (DWC sumukorento) sekä Herkku Pupa perhon. Molemmat perhot löytyvät nettisivuilta ’Minun perhoni’ osiosta.

Pertti Kanerva

Tuomo Pietarinen sitomassa DWC-perhoaan.

Maaliskuun aikana oli myös toinen perinteinen, leikkimielinen perhosidontakilpailu. Kilpailussa sidoimme kolme perhoa, joista yksi oli luomistehtävä. Sidonnan jälkeen pidimme nopean tuomarointitietken ja yhteistuumin päädyimme tasapeliin sitojien kesken. Osanotto tilaisuuteen ei ollut mitenkään runsas, joten saunassakaan ei ollut ahdasta.

Masi Hast viimeistelemässä kisaperhoaan.

LOHIPERHOJEN MESTARIKURSSI

Teksti: Kari Salmi, kuvat: Pertti Kaira

Lohijaosto järjesti lohiperhojen sidonnan viikonloppukurssin 29.-30.3.2008. Opettajaksi saimme erittäin kokeneen, sekä kansallisesti että kansainvälisesti ansioituneen mestarin, Ari-Heikki Rintaniemen Seinäjoelta. Nuoresta iästään huolimatta hänellä on kultamitali poikineen alan kilpailuista. Netistä tai alan lehdistä on helppo bongata Ari-Heikin todella upeita sidoksia – erityisesti näyttäviä ”tauluperhoja”. Ari-Heikki ei kuitenkaan halua profiloitua vain näyttelysidoksiin, vaan on myös taitava perhokalastaja ja käyttöperhojen sitoja. Niinpä tälläkin kursilla tavoitteena oli tutustua lohiperhojen saloihin eri tyylien, tekniikoiden ja rakenneiden ohella nimenomaan kalastuksen perspektiivistä.

Liekö ollut sumarikausi leppeine keleineen syyllinen vaiko heikko ennakkomarkkinointi, kun aluksi ei ilmoittautumisia oikein tahtonut tulla. Täsmäiskun jälkeen saimme toki kurssin hyvin täyteen. Paikalle saapui kahdeksan innokasta miestä ja yksi nainen tusinasta ennakoilmoittautuneesta. Elektronin tilat eivät juuri enempää olisi mahdollistaneetkaan.

Sovimme heti aluksi Ari-Heikin kanssa, että hän hankkii materiaalit kootusti noin kymmentä sitojaa varten. Tämä oli järjestäjän kannalta helppo ratkaisu varsinkin, kun käyttämättä jäänyt materiaali päätyi kerhon kaappiin odottamaan tulevia sidontatapahtumia. Osallistumismaksut kattoivat lähes koko materiaalikustannukset, joten saimme mestaritason opetusta kilometrikorvauksella.

Kaikki osallistujat hallitsivat sidonnan perusteet termeineen niin hyvin, että kaikkia vaiheita ei tarvinnut erikseen näyttää. Riitti, kun Ari-Heikki kertoi, miten joku vaihe tehdään ja sitojat tarkensivat tarvittaessa kuvaa kysymyksillä. Liikkeelle lähdettiin Tenon Kalkkisella, joka sidottiin kympin 3-haaraan. Perho sinälään on yksinkertainen, mutta kolmihaarakoukun haasteena on saada hela, pyrstö, kierre ja rungon takapää siististi koukun kärkien takapuolelle. Neulanterävät pistokset peukalossa ja etusormessa konkretisoivat haasteen. Pieni koukkukoko edellytti runkohäkilän puolittamista, mikä tehtiin leikkaamalla, jottei ruoto heikkenisi tarpeettomasti. Oravasiiven Ari-Heikki leikkasi heti tyvivillan poistamisen jälkeen määrämittaansa. Tämän jälkeen hän kasteli tyvet juomalasissa, jolloin vesi poisti ilman karvojen välistä, jotta ne saadaan sidottua todella kireälle. Näin tulee kestävä karvasiipi ilman lenkki- tai kääntötekniikkaakin.

Toisena perhona sidoimme Silver Bluen kaksihaaraiseen koukkuun. On haasteellista saada helan ja rungon väli saumattomaksi ilman vyötä, kun pyrstön kiinnittämiseen tehdyt lankakierrokset paksuntavat ao. kohtaa. Hopearunko tehtiin kaksinkertaisena, joten saumojen pienet rakoilut eivät jääneen näkyviin. Kaulushäkilän päälle tehty helposti hajoava Simple Strip -tyylinen levysiipi oli myös haasteellinen. Kun sen tekee kaksinkertaisena, eikä irrota siikaskaistaleita ruodostaan, saattaa muutaman yrityksen jälkeen jopa onnistua. Jälleen opimme, ettei höyheniä voi pakottaa, vaan ne on suostuteltava asettumaan oikein tasaiseksi tehdyille alustalleen.

Lauantain kolmas sidos oli perinteinen Thunder & Lightning yksihaaraiseen

sidottuna. Helppo – kävi mielessäni, sillä olenhan näitä jokusen jo ehtinyt itsekin tekemään. Värjätystä ja puolitetusta laadukkaasta kanan niskahöyhenestä tuli todella hieno runkohäkilä, varsinkin, jos ruodon sai suostuteltua haluttuun asentoon. Kurkkuhäkilän teimme kiertäen. Itse tein sen yleensä kääntäen, ellen heti löydä sopivan kokoista höyhentä. Siiven teimme kaksinkertaiseksi ja edellisen perhon tapaan siiven puolikas kerrallaan Mallard-kaistalet ruodossaan kiinni. Tämä mahdollistaa siivenpuolikkaiden asetelun kiinnittämisen jälkeen. Helpolta se Ari-Heikin tekemänä näytinkin. Ylimielisyys kostautui nopeasti, sillä mallardit eivät millään asettuneet haluamallani tavalla. Tein perhon kiltisti valmiiksi yläkaarineen, sarvineen pävineen ja hetken tarkastelun jälkeen harjasin siivet auki ja laitoin perhon piiloon. Ei ollut ensimmäinen kerta – toivottavasti viimeinen.

Päivän päätti Dee-perho nimeltä Jock O'Dee. Haikaran korvasimme

sinikorvafasaanilla, josta saa erinomaisen Dee- tai Spey-häkilän. Ari-Heikki sidotti ylimääräisen ristikierteen tukemaan ohutruotoista fasaania, mikä saaminen tasaiseksi on haaste sinällään. Siipien sitominen Dee-tyyliin edellyttää valittujen kaistojen kiinnittämistä V-muotoon ”väärälle” puolelle niin, että siiven pitkä sivu on ulospäin. Tasainen alusta ja häkilän leikkaaminen siiven alta helpottavat asetelua. Langan kiertosuunnan vaihto olisi varmistanut siistin sauman, mutta kyllä perholla kelpaa kalastaa näinkin.

Sunnuntain aloitimme Spey-perholla nimeltään Grey Heron, myös yksihaaraiseen sidottuna. Runkotyöt, häkilöinti ja kierteet olivat eilisen päätösperhon tekniikoiden kertausta, mutta toki tarpeeseen. Siipi tehtiin Simple Strip-tyyliin yksin- tai kaksinkertaisena. Nyt sain itsekin

Mallardit jo paremmin paikoilleen, mutta hiottavaa jäi toki edelleen. Havaitsin, ettei kaistaleita kannata ottaa liian läheltä höyhenen kärkeä, jos aikoo saada siiven kaartumaan matalana rungon päälle, kuten Spey-perhoille on tyyppillistä.

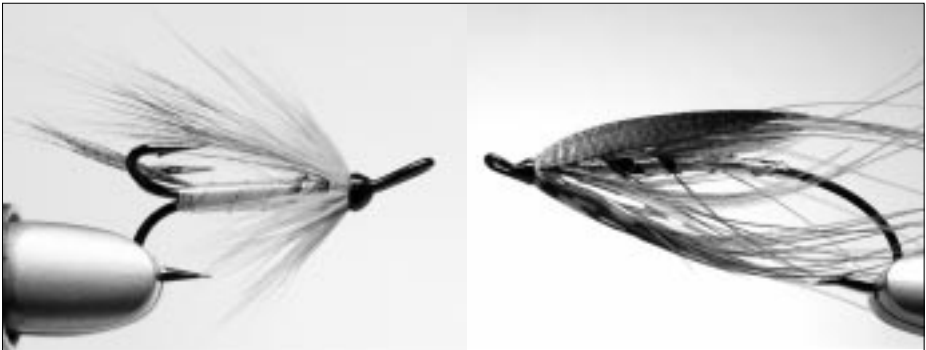
Päivä huipentui klassiseen Full Dressed Wing / Built Wing – tyyliiseen levysiipiseen perhoon nimeltä Black Doctor. Runkotyöt olivat taas mukavasti kertausta T&L –perhon opeista. Siiven rakentaminen monesta kerroksesta oli monelle uutta. Ari-Heikki näyttikin vaiheet tarkasti ja kävi ohjaamassa sidonnan edetessä. Näitetut kaistat syntyivät hienosti ja asettuivat myös mukavasti paikoilleen. Perhot olivat kauttaaltaan onnistuneita ja sitojat tyytyväisiä. Onnistunut ja palkitseva päätös siis.

Kurssi sujui mukavan leppoisissa, jutustelevissa merkeissä. Ari-Heikki painotti kestävyyttä ja pohjustikin aina koko koukun varren. Lisäksi kaikki tyvipäät – olivatpa ne sitten pyrstön, häkilöiden, runkomateriaalien tai kierteiden – sidottiin kiinni rungon alle koko matkalle. Lauantaipäivän ahkerointi mahdollisti varsinaisen kurssin päättämisen jo kahden maissa sunnuntaina. Tämän jälkeen mestarit vaihtoivat kokemuksiaan eri tekniikoista. Kairan Pertti näytti varsin hauskan tavan tehdä karvasiipi kääntämällä. Siipi on kestävä ja taatusti elävä, sillä karvoja ei saa nippuun sidonnan jälkeen enää mitenkään. En edes yritä selittää sitä tässä, mutta tekniikka voisi olla joskus vaikkapa erillisen sidontaillan aiheena.

Lämmin kiitos osallistuneille sekä erityisesti itse sitojamestarille. Minulla on sellainen kutina, ettei hän ollut viimeistä kertaa meille oppejaan jakamassa. Toivotan kaikille menestystä myös käyttäessänne näitä perhoja tai näillä opeilla sitomianne perhoja tulevana lohisesonkeina. Laittakaaahan juttua näyttille, kun kokemuksia kertyy.

Lohijaoston puolesta

Kalle

Tenon Kalkkinen

Grey Heron

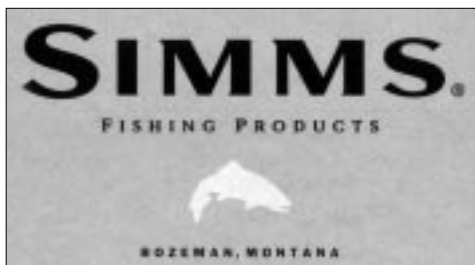
Viereisen sivun kuvat: 1.Black Doctor, 2. Sidonta vaatii tarkkuutta, 3. Sitojat työn touhussa, 4. Mestari

TARJOUKSEMME K-S PK ry:n JÄSENILLE

Ian Gordon Spey-vavat ja siimat -40% (alennus ovh:sta)

Simms L2 Aquastealth kahluukengät	149e (ovh 189e)
Simms Guide kahluuhousut	439e (ovh 619e)
Simms kahluusauva	129e (ovh 159e)

Guideline Power Taper ampumapää 50 e (ovh 60,50 e)

Vision Radipor Zip kahluuhousut + Vision Amphibia Stealth kahluukengät yhteishintaan 459 e (ovh 569 e)

Tarjoukset voimassa 31.5. 2008 saakka.
Voimassa oleva jäsenyys on todistettava ostettaessa.